

Naj se torej vrnemo k šolski kakovosti; ne bo odveč omeniti, da SIQ od leta 2005 ponuja poseben certifikat »Kakovosti za prihodnost« (KzP) na področju vzgoje in izobraževanja ter da v okviru »modela KzP« ponuja tudi usposabljanja za uspešno uvajanje »sistema vodenja kakovosti« v šolstvu. Geslo modela je zgovorno: »Izobražujemo. Izboljšujemo. Inoviramo.« Z »modelom KzP« lahko »skupaj gradimo osnovo za celovito kakovostno delovanje vzgojno-izobraževalnih zavodov«, »ustvarjamo jedro kulture dobrega sodelovanja« in »širimo poslanstvo Vzgojitelja in Učitelja ter posredujemo dobro prakso« (Spletna stran SIQ, www.siq.si/solstvo). S tem »povečujemo lastno zadovoljstvo in zadovoljstvo vseh udeležencev v vzgoji in izobraževanju ter zadovoljstvo zainteresirane javnosti« (ibid.). Vsi zadovoljni, vsi kakovostni.¹⁴

Tudi v šolskem polju se – in tu še posebej očitno – tako pri kakovosti kot pri drugih vodilnih koncepcijah sodobnega pedagoškega imaginarija jasno izraža predvsem tendenca permanentnega uveljavljanja samonikle subjektivne smiselnosti. V novejšem čitivu o kakovosti v slovenskem šolstvu je v prispevku, ki pregledno obravnava dosedanje projekte s področja kakovosti v osnovnih šolah, zaslediti sledečo ugotovitev o prevladujočem pojmovanju kakovosti v obravnavanih projektih. »Pojmovanje kakovosti, ki ga bolj ali manj odkrijemo, je kombinacija kakovosti v relativnem pomenu (zadovoljitev potreb in pričakovanj uporabnikov) ter absolutnem pomenu (doseganje ciljev zapisanih v uradnih dokumentih).« (Milekšič in Kos Kecejević, 2011: 106) Tovrstno razločevanje je problematično, kot je problematična prevladujoča logika opredeljevanja kakovosti, ki jo skuša povzeti. Po eni strani odraža podobo raznolikih (»pluralnih«) potreb uporabnikov, ki so vedno »relativne«, različne in napolnjene s specifično vsebino individualnih stremeljenj in prizadevanj, pri čemer ostaja spregledano dopolnilo, da se samoumevni zatrditvi obstoja tovrstnih potreb hkrati dodaja njihov imperativ. Trend »relativne« kakovosti, ki lahko vsakomur pomeni nekaj drugega, pač glede na njegove specifične potrebe in preference, te specifičnosti hkrati zapoveduje in ustoličuje. Da mora biti sodobna »standardizirana« kakovost predvsem avtoreferenčna, postane jasno, ko jo združimo z zahtevo, da je lahko (prav kot standardizirana!) hkrati povsem »individualna«. Po drugi strani nas razločevanje, ki skuša »relativni« kakovosti zoperstaviti njeno »absolutno« (in torej asubjektivno, formalno, občo itd.) proti-

14 Po spletnih podatkih SIQ je certifikat KzP do sedaj pridobilo triindvajset vzgojno-izobraževalnih zavodov, trije od njih pa so certifikat KzP celo »nadgradili« s certifikatom ISO 9001:2008 (cf. Spletna stran SIQ www.siq.si/solstvo). Najbrž je na seznamu certificiranih kmalu pričakovati tudi »Ministrstvo za prihodnost«.